

Prvi slovenski dnevnik v
Zjednjih državah.
Izhaja vsak dan izvzemši
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List Slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 1279 RECTOR.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 1279 RECTOR.

NO. 279. — ŠTEV. 279.

NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 4, 1907. — V SREDO, 4. GRUDNA, 1907.

VOLUME XV. — LETNIK XV.

Zvezne finance. Zmanjšanje dolgov.

V MINOLEM MESECU SO SE
ZVEZINI DOLGOVI ZNIŽALI
ZA SVOTO \$4,746,794.

V zvezinem zaključku je \$874,479,839
gotovine.

DOHODKI IN IZDATKI.

Washington, 3. dec. Glasom vladičnega finančnega izkaza za minoli mesec znali s zvezini dolgovi zadnji dan v novembri \$874,479,839, oziroma za \$4,746,794 manj nego koncem oktobra. Gotovine je v zvezinem zaključku: zlata rezerva \$150,000,000, trusni fondi \$1,224,451,869, drugi fondi \$151,119,648, v nacionálnih bankah ima vlač naloženih 236 milijonov 548,321 dolarjev; v zaključku za Filipinsko otočje je \$3,939,199. Gotovina se je v minolem mesecu povečala za \$13,323,994.

Vladini dohodki so znali v novembri \$45,502,325, izdatki pa 42 milijonov 362,208 dolarjev.

LA MANO NERA.

Napad z bombo na bogatega Italijana v Pittsburghu.

Pittsburg, Pa., 2. dec. Pri vhodu v hišo premožnega Italijana Giuseppe Battaglia, 41 Chatham St., so našli z dinamitom napoljeni svinčeni eev, h kateri je bila pritrjena užgalna nit, ki je gorela. K sreči so vse pravne zapazili in prepričili razstrelko, kateri bi bila brezvomno osredopolna.

Bombo so prinesli na lice mesta brezvomno člani zloglasne organizacije La Mano Nera. Battaglia je jeden najboljatejših Italijanov v tukajšnjem mestu. Tekom zadnjih dveh mesecov je dobil redno grozilna pisma, s katerimi so ločili od njega zahvalni, da jim plača \$10,000. Tačni pisem je dobil dosedaj 10, in sicer iz New Yorka, Buffala in Pittsburgha. V nijemčem teh pismov pa ni bil označen prostor in čas, keda mora imenovano svoto održati.

Zaslужena kazen.

Chicago, Ill., 3. dec. Tukajšnji sodišče je obodilo babico Lucy Hazenow, katera je s pomočjo kriminelle operacije provzročila smrt Ane Horovičev, v dvajsetletno leto, iz ktere se več ne vrne, ker je stara že 60 let. Imenovana babica je bila že preje enkrat obsojena radi istega zločina. Poslovala je 36 let in je na tisoče žensk spravila v predzgodnjem grob. Med temi je bila tudi Lola Maddison, sestra morilke Bradleye, kero sedaj sedijo v Washingtonu, ker je ustrelila senatorja Browna.

Krvna osveta.

Whitesburg, Ky., 3. dec. Med sovražnima si rodbinama Miller in Jones prišlo je do boja, v katerem je bil John Miller ustreljen in dva Jonesa smrtno ranjeni.

Rojakom na znanje.

Ker potuje sedaj radi bližajočih se božičnih praznikov in deloma tudi radi krize v staro domovino toliko ljudi, kakor še nikdar popreje, so vsi v Evropo odhajajoči parnici vedno prenapojeni. To je dalо parobrodnim družbam tudi povodo, da so cene nekoliko povišale, vendar pa stale cene še niso dolocene. Vsled tega nam tudi ni mogoče rojakom, kteri so se namenili potovati domov, nazaniti natančnih cen prevoznih listkov. Da obvarujemo potnike eventualnih neprilk na potovanju, oziroma zamude, jih tem potom pozivljamo, da nam o svojem potovanju v staro domovino naj števijoši dan pred prihodom v New York načinimo in nam istodobno dopoljimo tudi aro za parobrodni list, kjer je na ta način nam je mogoče jamčiti, da bodo pravočasno odpotvali in bodo potovali tako, kakor želite.

Originalni vojni listki so dobe pri:
FRANK SAKEE CO.,
109 Greenwich St., New York, N. Y.

Predsednikova poslanica zbornici in senatu.

PREDSEDNIK SVETUJE LJUDEM, NAJ NE DRŽE DE-NARJA DOMA, TEM-VEČ NAJ GA IZRO-ČE PROMETU.

Protitrustni zakoni se morajo spremeni tak, da bode centralizacija poslov nemogoča.

PODROBНОСТИ.

Washington, 4. dec. Kakor vsako leto, ko se snide Kongres na zimskemu sasedanju, tako je tudi letos predsednik Roosevelt pripadal ljudskemu začetku svojo letno poslanico, ktere vsebina je sledišča:

Denarja ni treba držati doma in ga skrivate, kajti ljudstvo je zdravo in trgovinski položaj je boljši, kakor katerokoli druge dežele. Radi tega je potreba, da se denari izroči dobrim bankam, ker tako se preprečijo finančne panike.

Prometne vrednosti je treba polj razširiti in radi tega naj skrbi Kongres za to, da se izda posebni nujnostni denar.

Vlada mora tudi v nadalje nastopiti proti vsej nepoštosti, kakor dosedaj in sicer ne oziraje na nevarnost, da morajo pri tem trpeti tudi nedolžni.

Protitrustne zakone je treba v toliko spremeniti, da bode vsaka poslovna centralizacija prepovedana. Ta zakon mora odgovarjati modernemu razvoju.

Korporacije, ktere goje meddržavno trgovino, morajo biti pri zvezi inkorporirane in licenzovane.

Dohodniški in drugi davki se morajo pripisati zvezinem davčnemu sistemu.

Varnostna carina naj se pred letom 1909 ne spremeni.

Mornarico, oziroma število vojnih ladij je treba povečati in kongres naj letos mesto jedne, kar štiri oklopne narocite.

Plačo častnikom in vojakom zvezne vojske je treba povečati.

Zeleznicie je treba nadzorovati po zvezini vladi, da se tako pomanjšajo vredno naraščajoče nesreče.

Vlada naj se pooblasti, da bode mogla posredovati med delavstvom in delodajstvom.

Vlada naj uvede osemurno dnevno delo za vse svoje uslužbence.

ŽALOSTEN POLOŽAJ V VASI NAOMI.

Vsled razstrelbe v istoimenskem premogovem rovu, je ostalo le še 18 vaščanov pri življenju.

Monongahela City, Pa., 3. dec. Rešilno moštvo, katero še vedno dela v premogovem rovu Naomi, nazanjuje, da je več nego polovica rova zasutega in da na nekaterih krajin leže celi kupi človeškega mesa. Tako grozne so posledice razstrelbe plinov, katera se je pripetila v imenovanem rovu. Vasica Naomi ne pride sedaj več v poštev, tako se jo ceni po številu onih, kateri služijo svojim rodbinam vsakdanji kruh. Skoraj ni jenih hiše v vasi ni, da bi sedaj v njej ne vladalo žalost za zgubljenim možem ali sinom, kajti v vsej vasi je le še 18 moških. Več rego polovica teh minolo nedeljo ni hotelo šti na delo, ker so hoteli praznovati, dočim so bili ostali pijani, tako, da jih nadzorniki niso pustili v rove. Slednji so sedaj nepopisno veseli in vsi so storili oblubo, da bodo odslej naprej vsako nedeljo pijani.

Rodbinska žaloigra.

Elmhurst, Ill., 3. dec. Mačinist John Hohman je ustrelil svojo ženo v prisotnosti svojih šestero otrok, načar je tudi sebit smrtno ranil. Vzrok žaloigri je bila ljubomornost. Pred dve meseci ga je žena zapodila iz hiše, ker je grdo z njo postopal. Njen starejša hči, ktera je stara 14 let, je zmanjšala mater obraniti pred napadom.

Japonski poslanik Aoki odpozvan.

JAPONSKA VLADA JE SVOJEGA POSLANIKA V WASHING-TONU NEPRIČAKOVA-NO ODPOZVALA.

Aoki je že izročil predsedniku Rooseveltu svoje odpozvanje.

VZROKI ODPOZVANJA NEZNANI

Washington, 4. dec. Tukajšnji japonski poslanik Aoki je včeraj obiskal predsednika Roosevelta in državnega tajnika Roota, katerina je vročil pismo svoje vlade, katera ga je nepriskakovano odpozvala.

Kakor se zatrjuje, je japonski vlada pozvala Aokija domov, da jej osopravita poroča o vseh podrobnostih in o pravem položaju v Zjed. državah, v kolikor pride v poštev vprašanje o naseljevanju Japoncev in odposlanju vojnega ladjevja na Pacifik.

O teh vprašanjih je nabiral po japonskih konzularjih agenti podatke po vsej republike in zamore torzaj o vsem tem boljše poročati, kakor kedo drugi. Japonska vlada je pa v ostarem tudi zvedela, da bode sedanjim konkurenčnim stroge zakone proti nazajevanju Japoncev. Značilno pri vsem tem pa je, da je japonska vlada odpozvala svojega poslanika baš isti dan, ko je prvi del našega vojnega brodovja odpal proti Pacifiku. Aoki odpozval v 14 dneh preko San Franciscusa ali pa preko Viktorije domov.

MRS. BRADLEYEVA OPRO-ŠČENA.

Poročniki morilke senatorja Browna so jednoglasno spoznali obtoženko za ne-dolžno.

Washington, 4. dec. Po osemnajstnem posvetovanju so včeraj poročniki, kateri so sodili morilke senatorja Browna, Mrs. Bradleyevo iz Utaha, spoznali za nedolžno. Takej način so jih spoznali in navzoča monarčija je to z zadovoljstvom vzel na znanje.

Kmalu za tem se je Bradleyeva odpeljala iz sodišča v avtomobilu in nato način jo je na ulici veselo pozdravljala. V par dnevih odpotuje v Goldfield, Nev., k svojej sestri.

IZ SKRAJNEGA SEVERA.

Poročilo severne ekspedicije Leffingwella in Mekkelsena.

Victoria, B. C., 3. dec. Semkaj je došlo poročilo Ernesta Leffingwella, kateri vodi ekspedicijo proti skrajnemu severu. Pismo je datirano na Flaxmans Island in 26. avgusta. Ekspedicija je v minoletju leta potovala po severnem ledu, ne da bi našla kako novo deželo. Pač so pa držni potniki našli mnogo znamenj, iz katerih je razvidno, da kaka dežela ne more bitidalec. Radi tega se bodo ekspedicija pridobitne leto podala naprej od Demarcations Pointa v nadalje, da najde kako nepriznano delo. Leffingwell se bode bavili 2 leti z merjenjem obrejja in geologičnimi deli. Končno se poda na kanadska tla, da se pridruži kakim lovom na krite in se z njimi vrne domov.

Torpedolovke odplule na Pacifik.

Norfolk, Va., 2. dec. Včeraj po poludne je brodovje torpedolovke, katero pluje na Pacifik, kot prednja straža oklepnic, odplulo na 15,000 milj dolgo pot okrog vse Amerike in San Francisco. Brodovje obstoji iz šestih torpedolov in rušilev. Najprej je se ladje ustavijo v San Juan in Puerto Rico.

Štava plina.

V Springfieldu, Mass., so našli vdovo Kathry Logan in njeno 17letno hčer mrtvi v njeno stanovanju. Oba sta se zaduhili vod plina, ki je na njem napačno deloval.

Gospodarsko nazadovanje Odslovitve delavcev.

V DULUTHU, MINN., SO STAV-BENIKI ODSLOVILI TISOČ PETSTO DELAVCEV.

Znižanje delavske plače pri E. & G. Brooke Iron Co. v Pennsyl-vaniji.

NA JUGU.

Washington, 4. dec. Tukajšnji starveniki so včeraj obiskali predsednika Roosevelta in državnega tajnika Roota, katerina je vročil pismo svoje vlade, katera ga je nepriskakovano odpozvala.

Birdsboro, Pa., 4. dec. E. & G. Brooke Iron Co. je včeraj naznani vsem delavcem, kateri delajo v njenih plavilih, da jim bodo pomanjšala plača deset odstotkov in sicer za mesec.

Bristol, Tenn., 4. dec. Tukajšnji starveniki so včeraj obiskali predsednika Roosevelta in državnega tajnika Roota, katerina je vročil pismo svoje vlade, katera ga je nepriskakovano odpozvala.

Brooklin, 4. dec. Tukajšnji starveniki so včeraj obiskali predsednika Roosevelta in državnega tajnika Roota, katerina je vročil pismo svoje vlade, katera ga je nepriskakovano odpozvala.

Brooklin, 4. dec. Tukajšnji starveniki so včeraj obiskali predsednika Roosevelta in državnega tajnika Roota, katerina je vročil pismo svoje vlade, katera ga je nepriskakovano odpozvala.

DRAGO POTOVANJE.

Mehikanski trgovci je najel poseben vlak, da hiti k svoje bolnej ženi.

New York je dospel bogat mehikanski trgovec Angel Diaz Rubin, ki potuje v Evropo, kjer je njegova žena zbolela. V Mexico Ciudad je najel poseben vlak za pot do New Yorka, za kar je plačal razunčajno približno \$1461 posebej. Na parniku Kronprinz Wilhelm si je najel najlepšo kajito na promenadnem krovu. Rubin potuje v San Sebastian na Španskem kjer se mudi njegova žena.

POTNIŠKI PARNIK V NEVAR-NOSTI.

Canadski parnik je na potu iz Antwerpena zavozil na pečine pri Novi Scotiji.

Halifax, N. S., 3. dec. V izrednem snežnem viharju, kjer je divjal rano zjutraj ob tukajšnjem obrejju, je parnik Mount Temple od Canadian Pacific Railway Co., ki je plul iz Antwerpena v St. John's, N. B., zavozil na pečine pri Iron Bound. Parnik je bilo 600 potnikov, kateri vsi so se srečno izkrali. Parnik najbrže ne bode mogoče rešiti.

Vihar je bil tak, da ni bilo videti iz jednega konca parnika do drugega. Častniki so opazili, da parnik ni več na svoji poti še le, ko je zavozil na pečine.

Med potniki je zavladala velika panika in vsi so zahtevali, da se jih takoj izkrali, dasravimo jim neposredna nevarnost ni pretila. Potnike so takoj nato izkrali na Iron Bound Island, ki je zelo majhen in pokrit s snegom, tako da morajo trpeti zelo vsled mrza.

Spretna tatica.

V Pittsburghu, Pa., so prijeli 26 let staro Marijo Achmanovo, ktera je samljiva velika taticina. V njenem krovčku so našli za \$2000 oblike in klobukov. Jeftinica je služila pri rodbini A. Leo Weil.

BFGZplácno

poljedimo lepo sliko parnika, kateri spada k najemnej

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRANK SAKSER, president.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
address of above officers: 109 Greenwich
street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za leto velja list za Ameriko \$3.00
" pol leta 1.50
" feto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " četr leta 1.75
V Evropo pošiljamo skupno tri številke.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

'Advertisement on agreement.'

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po
Money Order.

Pri spremembni krajca narocnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje bivali
natisnani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in posiljanjem naredite naslov:

"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City.

Telefon 1279 Rector.

Boljši časi.

Iz polovice Zjednjivih držav, od Kansas City, Mo., pa vse do atlantskega obrežja, prihajajo poročila, da je pričela obrat, po zadnjem udarem finančne krize, z pet okrevati in da panike ni nikjer več opaziti. V tovarnah in pri družbi velikih podjetij se zopet dela, velika trgovska podjetja so zopet pričela razposiljavati svoja običajna narocila, železnicne so ponovno najele na tisoče odslovnjenih delavev, z gradnjo velikih stavb so zopet pričeli, ustanovljajo se nove korporacije, banke, ki so bile zaprte, so zopet pričela s poslovanjem, ažijo na gotovi denar je že odpravljena in spol - položaj se je tako hitro poboljšal, da je temu radi prevladujočega pesimizma le tezavno verjeti. Ko čitamo vsa ta poročila, bi končno skoraj prišli do prepričanja, da je jedva pričela kriza že v resnicu končana in da se vsi posli zopet vrnejo v normalni tok.

Vse te je pa v velikem protišlovju z logik, dosedanjimi skušnjami in vsemi pravili nacionalne ekonomije. Tako veliki udarec na gospodarskem polju, kakor je bil ravnomar minoli, se dolgo čuti. Pri vseh prejšnjih krizah, ki so bile slične sedanji, ali pa še večje, trajalo je po več let, predno so zgrinoli neprednji v posrednih učinkih teh udarcev. Radi tega je uprav neverjetno, da se je pri nas položaj tako čudovito hitro poboljšal. Vse to se je zgodilo sedaj v par tednih, dasiravno je preje trajalo po ravno lotek.

Ako bi bilo temu tako, potem bi bil prav čudež, in ker nam je to nerazumljivo, se nam dozdeva tudi neverjetno. In vendar, ali ne živimo v deželi najhitrejšega gospodarskega razvoja? V deželi, kjer se čestokrat zgodijo ona, kar se najmanj pričakuje?

V deželi, kjer je vse močne? Čemu naj bi torej končno ne verjeli tudi takim čudežem, kjer se zamorejo pri nas spremeniti v dejstvo, preje, nego v kterejkoli drugi deželi.

Pošta v starem veku.

Že Herodot v Ksenofonu nam priovedjeta o jedini perzijski kraljski pošti. Ta pošta je nosila seboj različne liste od jednega mesta do drugega. V vsakem mestu so izmenjali konje in jezdce. Pošta je bila država. Perzijane so dobili to institucijo z Babilevcem. Rimski cesar Avgust je uredil državno pošto, ki se je imenovala "eurus publicus". Rimski pošta je bila urejena po perzijskem vzoru. Za časa Ptolomeja so imeli tudi v Egiptu pošto. Tudi takrat so že imeli institucijo priporočenih pisem.

Kje je JOSIP ZALAR? Doma je iz Unce na Notranjskem. Svojčasno je bival v Conemaugh, Pa., ter od tu odšel brez da bi jaz vedel kam. Rejake prosim, ktemu je imenovan rojak znau, naj mi blagovoli naznani njega naslov, kajti poročati mu imam važne stvari. Joseph Govekar, Box 140, Conemaugh, Pa. (2-4-12)

Razglednice!

ZA BOŽIČ IN NOVO LETO. 10 komadov 30c, posamezen komad 5c. Velika razglednica SINGER BUILDING, največje poslopje na svetu, 80 komad.

HUMORISTIČNE in razne druge vrete, 12 komadov 30c.

Pri naravnosti je denar priložiti!

FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York, N. Y.

Premogarjeva osoda.

- - -

Najhujša obtožba proti našim oblastim, kjer morajo nadzorovati radnike, je govorila ta, ako kedt trdi, da je smrt, kakorščna je doletela premogarje v rovu pri Monongaheli v Pensylvaniji, naravna osoda vseh premogarjev. Dan za dnevom prihajo iz premogovih okrajev poročila o nesrečah in drugih nezgodah, ktere zahtevajo vedno mnogo človeških življenj. Take dogodek javnost hitro pozabi in celo oni, kteri žive v neposrednem bližini rudnika, v katerem se je pripetila nesreča, se za njo kmalo ne zmenijo. Le za velike katastrofe, ko je zahtevalo veliko število žrtev, se javnost nekaj časa zanima, toda končno se tudi te pozabi, ker se kmalo za njimi pripetira ravno take nesreče. To velja zelo za one kraje, kjer je še videti grozne sledove zadnje nesreče in kjer je še slišati odmeve obupnih smrtnih klebov. Vendar pa temu ni zameriti, kajti človek se utrdi v vsakdanjem boju za obstanek.

Najbrž se nikdar ne bode zvedelo, kdo je zadržil nesrečo v premogovalnem rovu Naomi pri Monongaheli. Zadeva se bode sicer uradoma preiskala, toda kaj družega, nego uradno potrditev nesreče ni pričakovati od uradne preiskave. Koliko je pričakovati od vladinih preiskav, nam najbolj dokazuje lansko poročilo državnega rudniškega urada za državo Pensylvanijo. To poročilo trdi, da večino nesreč in velikih katastrof zahtijevajo premogarji sami. Recimo, da se je sedanja nesreča pripetila v sledi tega, ker je nek premogar rabil odprt svetilko. Ako je temu tako, je potem ta nesrečnik zadržil nesrečo. Toda vsled krvide tega nesrečnika, kateri je svojo lahkomiselnost plačal takz življensjem, se potem odvrača vse krivida od vodstva one družbe, ktera je lastnica rova, kar je skrajna nepravičnost. Ni jeden premogar ne more rabiti odprt svetilko, ako je nadzorstvo v rovu dovolj popolno. Da je nadzorstvo popolno, pa mora skrbeti vodstvo družbe, kakor tudi vladina oblast. Vse pisanje o osodi premogarjev je nesmisel, dokler oblastne skrbe za varnost nesrečnikov, kateri je predpisano po državnih in zveznih zakonih.

Bančne reforme.

- - -

Ako se iz lepe ulice Rue du Rhone pri velikem obrežju ob ženevskem jezeru ozremo navzgor po ulici, zagledamo na malem holmenu krasno cerkev St. Pierre (sv. Petra), katera je bila zidana ob času cesarja Konorda leta 1034. Nedaleč od te cerkve pa ugledamo veliko, obširno poslopje, kjer obdaja visok zid, debelo železono omrežje na oknih pa nam takoj spriznemo, da je tu jetnišnica. Pred nato stoji mala hiša s tremi vhodi, a trdna vrata nam zapirajo nadaljnjo pot. Na ukaz smo šli skozi jedna vrata in potem pa stopnjev navzgor in nahajali smo se pred pravimi vrati kantonske ječe. Ječe z jetniki se nahajajo prav blizu najbolj živahnega dela mesta, blizu jezera in zelenih gricov; toda nijeden žarez solnce ne obisije notranje prestote jetnišnice. V sredini najbolj živahnega dela mesta se nahaja poslopje, v katerem vladava večna tišina in je ločeno od vsega sveta, — tam notri pokori največji zločinec na svetu najbolj zaničevalo zločinstvo; tu je nameč ječe, v kateri je za vedno spravljen Luecheni, morilce avstrijske cesarice Elizabete. Ne poželenje, da bi videl tega lopova, pač po moderno vprašanje me je napotilo, da sem prošel za vstop v to ječe in istega tudi dobil.

V poslednjem času so namreč v Ženevi odpravili smrtno kazeno in to vprašanje me je gnalo, ako se ječ in odredbe deželi že preje ni mislio in ukrepi kaj odločnega: v tem času smo pri tem vprašanju kakor pri zvorenju po toči. Oni narod, delavnji narod je bil za milijone eksdovovan pri tej priliki, ko so posamezni matadorji dobro želi. Komaj prestala finančna kriza bi bila kmalu urola obče cestnega morilca, kakor bojzen pred usmrtenjem. "Mogoče je slaboumen?" sem vprašal.

"Nikakor ne", je zaklical jetnišnica, "popolnoma normalen je, toda zloben bahaski zločinec, prav slab človek je in nič 'družega'."

"Ali se je kdaj poskušal sam usmrstiti?"

"Ne", mi je odvrnil. "Vsi hodniki in stopnje so obdane z omrežjem."

Nadalje sem vprašal, ako ne bi zasmogel Luechenija videti, ne da bi skršil postavo. Rekel mi je, da je sedaj nemogoče, ker se nahaja "v sošli". Komaj je to spregovoril, oglašil se je zvon.

"Šola je končana", mi je zašepeval vodja, "pojdiva v bližnji oddelek."

Sledil sem vodji, ali dozdevalo se mi je, da ima bojzen. V tem trenutku so se odprla smrtna kazneni vrata, toda predno sva skozi nje stopeila, jejetnišnica obstal, kakor bi hotel vrata zapreti, toda pustil jih je odprtia in me v roko nazaj zadreževal.

Dva kaznjence sta prišla po toči, prijeti po zločinu, ki so imeli vpliv na notranje prestote jetnišnice. Komaj sem bil zopet na ulici v hotel proti uradu policijskega vodja. Čez eno uro sem bil zopet v notranje prestote jetnišnice in imel dovoljenje za vstop.

To biš strahu imenovalo "La Nationale". Vhod v notranje prostore zbranjujejo centimeter debele železne palice zvitne v omrežje. Ko sem pozvonil, pristopila je neka ženska z več ključi, odprla vrata, a takoj po vstopu te zopet previdno zaprla. "Vodja jetnišnice me je sprejel zaradi nepravičnosti, ki je bila vplivana na notranje prestote jetnišnice," sem vprašal.

"V katerem oddelku je zaprt Luccheni?"

"V tem", mi je z roko pokazal, a na več govoril; pokazal je na vrata, skozi katera sta zginila kaznjence.

Ves dogodek mi je bil sedaj jasen. Jetnišnica je spolnil svojo dolžnost; le okoliščina je hotela, da smo onega srečali, kterega sem želel videti. Nisem ved dvomil, mali, širokolečasti kaznjence je bil morilec v obči priljubljene cesarice Elizabete, ki je nameč provzročil najsmrtonosnejši zločin, da je umoril neoboroženo, nikomur nič žalega storčeno cesarico — bil je največji lopov tega stoletja — Luecheni!

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojaki Slovenci in Hrvati, kateri potrebujete dobre zimski oblike, priporočam vam staro obče znanovo poslop, ali pa izdelujete višnjevko kroglice za pranje. Celiče so tri korake siroke in osem dolge. Na levej strani se nahaja v vsakej celici železna postelj, na desno miza, na drugem pa polica za knjige.

Nikakor ni prav, da smejo razne družbe izdajati delnice za 10krat, tudi 50krat večji vrednost, nego je istinita, plačujejo nekaj časa dividende, to peseck v oči medjejo, da ves papir prodaja, potem sledi — polom. Sleparsko je, da prodaja delnice za rušnike družbe, ne da bi imeli le palec zemljišče; sleparstvo je, ako se izdajajo delnice za kako zemljiško družbo, ko družba nima niti žirjaškega paleca sveta ali zemljišča.

Kaznjence z imenom Schramm, Nemec, njegovi staršč žive v Ameriki, ima na polici celo zbirko dragocenih raznovrstnih slosniv; nad mizo pa vidi kacih 20 slik od sorodnikov — jedne od sestre v Žemontovani oblike z ženinom, staršči in druge sorodnike. Vsi ti ingledajo kot poštani ljudje, vso imajočo so dati, da je njihov Stadion in postal ikonik — potem tuk, nazadnji ustui tuk in bil da

mnogokrat kaznovan, sedaj pa piše svoj životopis.

V drugoj celici je zaprt jetnik, kjer bode neštehta leta tam obstal radi nadzadnega cestnega ropa.

Sedaj pa nekliko besedi o zaslepjenem morilcu, za katerega osoda se še vedno spominja večina Avstrijev. Ta lopov je obsojen v dosmrtno ječo in se nam nahaja že devet let. Jetnik je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca O. Rourka ter je bila, kakor sploh hčere plemičev, vzgojena v samostanu. Ko je prišla iz zavoda, padala je v roke nekemu odličnemu pohotnemu, ki je napravil iz mlade dekleke kmalo popolno Mesalino.

Kraljica je bila v Kijevu ter se je dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca O. Rourka ter je bila, kakor sploh hčere plemičev, vzgojena v samostanu. Ko je prišla iz zavoda, padala je v roke nekemu odličnemu pohotnemu, ki je napravil iz mlade dekleke kmalo popolno Mesalino.

Kraljica je bila v Kijevu ter se je dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca O. Rourka ter je bila, kakor sploh hčere plemičev, vzgojena v samostanu. Ko je prišla iz zavoda, padala je v roke nekemu odličnemu pohotnemu, ki je napravil iz mlade dekleke kmalo popolno Mesalino.

IZ PRETEKLOSTI GROFICE TARNOVSKIE.

- - -

Neki Aleksandrovskij v Odesi pričenja zanimive podrobnosti iz življenja grofice Tarnovske, ki jo je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila v Kijevu ter se je kot dekleka imenovala Mura. Bila je hči grofca Tarnovskega, ki je nedavno dunajsko sedež izročilo italijskim sodnim oblastim zaradi načrtnega umora.

Rojena je bila

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: Fran Medoš, 9478 Ewing Avenue, So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: Jakob Zubukovec, 4824 Blackberry Street, Pittsburgh, Pa.
Glavni tajnik: Jurij L. Bročić, Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajnik: Maks Kržičnik, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: Ivan Govže, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

Ivan Germ, predsednik nadzornega odbora, Box 57, Braddock, Pa.
Alojzij Virant, IL nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, S. Lorain, Ohio.
Ivan Primčič, III. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mihail Klobučar, predsednik porotnega odbora, 115, 7th Street, Calumet, Mich.
Ivan Keržičnik, II. porotnik, Box 138, Burdine, Pa.
Janez N. Gossar, III. porotnik, 719 High Street, W. Hoboken, N. J.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 711 North Chicago Street, Ellet, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembre u-
vod in druge liste na glavnega tajnika: George L. Bročić, Box 424,
Ely, Minn., po svojem tajniku: John Gouze, Box 105, Ely, Minn.

Dnarne pošiljatve naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika:
John Gouze, Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
Zastopniki krajevnih društev naj pošljajo duplikat vsake po-
siljatve tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posamezni-
kov naj se pošljajo na predsednika porotnega odbora: Michael Klobučar,
115 7th St., Calumet, Mich. Pričedjani morajo biti natančni podatki vsa-
ke pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

PRISTOPILI:

K društvu sv. Alojzija št. 57 v Exportu, Pa., 20. nov.: Ignac Na-
goda rojen 1883 cert. 7610 I. razred, Peter Bojt 1882 cert. 7611 II. raz-
red, Anton Slat 1888 cert. 7612 I. razred. Društvo šteje 47 udov.

K društvu sv. Alojzija št. 13 v Baggageyu, Pa., 20. nov.: Ivan Ciharle 1863 cert. 7613 I. razred. Društvo šteje 28 udov.

K društvu sv. Petra št. 50 v Brooklynu, N. Y., 20. nov.: Matija Mo-
har 1883 cert. 7614 II. razred. Društvo šteje 32 udov.

K društvu Sokol št. 38 v Pueblo, Colo., 20. nov.: Ivan Pežep 1889
cert. 7615, Obrad Sapič 1881 cert. 7616. Oba v I. razredu. Društvo šteje 50
udov.

K društvu sv. Petra in Pavla št. 51 v Murrayu, Utah, 20. nov.: Aloj-
zij Mehla 1886 cert. 7617 I. razred. Društvo šteje 58 udov.

K društvu sv. Mihaela Arh. št. 40 v Claridge, Pa., 20. nov.: Evgen
Genari 1881 cert. 7618 I. razred. Društvo šteje 106 udov.

K društvu sv. Jožefe št. 53 v Little Falls, N. Y., 20. nov.: Fran
Hodnik 1867 cert. 7619, Fran Kolar 1883 cert. 7620, Ignac Muse 1885
cert. 7621. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 44 udov.

NAZNANILO UMRPLIH ČLANOV.

Ivan Širel, cert. 6799, in Valentijn Godec, cert. 5979; pa člana dru-
štva sv. Barare št. 33 v Trestle, Pa. Prvi je umrl dne 22. oktobra; vzrok
smrti: ubit v premogokopu. Drugi je umrl dne 25. oktobra; vzrok smrti:
titus. Zavarovana sta bila za \$1000. Društvo šteje 153 udov.

JURIJ L. BROČIĆ, glavni tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

K zavratnemu umoru v Vižmarjih
se že pojasnjuje: 38letna Marijana
Rozmanova, delavka v tovarni na
Slapu pri Tržiču, je imela svojega
šestletnega nezakonskega sina Fran-
čiška na reji pri Ani Novakovi, kte-
rega je običajno obiskovala vsaka
dva meseca. Novakovi je plačevala
za vzojko 12 K na mesec. Tudi 9. no-
vembra ga je prišla obiskat in pri-
nesla denar. Ko je popoldne odšla iz
Vižmarjev, je krenila ob železnični
progi proti Ljubljani, češ, da gre ob-
iskat gredo še n 'ko prijateljevo
bolnišnico. Kako 300 korakov daleč
je že spremil tudi sinček, kemeru je
nekaj dala, da je povabil med sladk-
metom, potem pa se je vrnil domov. Ze
proti 4. uri popoldne mu je začelo
prihajati slabvo, po polnoči pa ga je
začelo tako zavijati po trebuhi in je
začel tudi bruhati, da je ob polu 1.
ž v hudič boljčini umrl. Ker je
bila stvar zaradi teh okoliščin zelo
sumljiva, sta jo začela takoj drugi
dan šišenski ormožni stražnester
Karol Koppitz in titularni postaja-
vodja Fran Spreitzer zasedlosti.
Rozmanova sta sledili do Tržiča, ko-
der sta jo aretovala. Pri nji sta do-
bila v škatulki spravljen strup zoper
podgane, od katerega je zverinska
mati dala v sladkorju zaviti svoje-
mu sinčku. Rozmanova umor taji, a
je izključen vsak sum, da bi ne bila
izvršila ostudnega zločina. Aretovan-
ka je imela ljubimca, ki ni bil vče-
zastrupljenega otroka in je bilo naj-
brež to poved, da se ga je mati izme-
nila, vsled česar bi ji bila olajšana
pot do možitve. Osumljenka se je
baje večkrat nejedvajno izražala, za-
kaj da ni kake hude bolezni, ki bi naj
vsaj njenemu sinu vzel življenje.
Zavgorjati se bodo morala pred
ljubljansko poroto zaradi hudoles-
ta zavratnega umora lastnega sina.

Umrl je v blaznicu v Pragi nekda-
nji režiser v igralce slovenskega gleda-
lišča, v vseh ljubljanskih krogih
pričlubljeni in spostovani Rud. In-
eman. Ta nadarjeni in simpatični u-

je zahteval denar nazaj, a je z veliko
težavo dobil 170 K, na kar je stvar
naučil policiji, ki je zapri sleparja.
Tudi dva druga "inkasanta" sta
se opela.

Sumljiva smrt. V Trstu so našli
mrtevga 42letnega igralca na harmo-
niku Karola Viteza. Ker se je reklo,
da je Vitez hitro umrl in ga je našel
zdravnik vsega črnega v obrazu, se
sodi, da ni umrl naravne smrti.

Blažnici je v Trstu delavec Jernej
Majcen.

Sirov sin. V Rihembergu na Gor-
skem so zaprli Ignacija Šuhovita,
ker je vrgel velik kamen skozi okno
v kuhinjo, kjer sta se nahajala nje-
gov oče in mati. Že mnogokrat jima
je grozil, da jima kaj hedgega naredi.

STAJEESKE NOVICE.

Zabodel je v Gradcu na cesti po-
možni delavec Lešnik, doma iz Ljutomer-
ka, ključnavčarskega pomočnika
Bezenške, na katerega je bil ljubo-
sumen radi neke delavke Balazič.
Lešnik je zbežal.

V Ptiju se je razstrelalo pri stavbe-
nem mojstru Celottiju 10 kg karbo-
nija. Iz hiše se je vzdignil črn, smrd-
ljiv dim. Požarna brama je bila hi-
tro na lieu mesta in zabranila večjo
razbosijevanje.

Umrli je na Dunaju 56 let stari Arn-
old Damian, bivši veleposestnik v
St. Juriju na Pesnici.

HRVATSKE NOVICE.

Tožba proti nadvojvodinjam. Biši
najemnik morskega kopališča Cerk-
venica toži nadvojvodinje Marijo A-
malijo, Klementino, Klotoildi, Eliza-
beto Henriet in nadvojvoda Josipa
Avgusta za odškodnino \$28,086 kron.
V tožbi izvaja dr. Ebers: Ko je nad-
vojvoda Jožef kupil Cerkvenico, je
bilo kopališče popolnoma zanemarje-
no in zapuščeno. Leta 1901 je dal
nadvojvoda kopališče v najem dr. E-
bersu. Pogodbu določa, da dr. Ebers
plača najemnine 22,000 K. Prva tri
leta se more najemnina porabljati za
investicije. Ako bodo nadvojvoda ho-
tel kopališče prodati, ima dr. Ebers
prednost, da kupi kopališče v treh
mesečih, sicer se mu po štirih mese-
cih najemnina odpove. Dr. Ebers je
tako začel kopališče urejevati ter je
v ta namen založil 200,000 K. Kopali-
šče je prišlo na glas ter se je v
st. 1902-03 dosegel dobitek 60,000
kron. Leta 1903 sta prišla k dr. Ebersu
dva nadvojvodova zastopnika ter
mu naznamila, da mora Cerkvenico
zapustiti, ker je nadvojvoda prodal
kopališče nadvojvodini Klotoildi. Dr.
Ebers se je temu nujno zopetno zoper-
stavil, a končno je le moral Cerkvenico
zapustiti. Pozneje je opetovan
terjal od nadvojvoda, a po njegovem
smrti od nadvojvodinje Klotoilde od-
skodnino, a končno je vložil tožbo za
odškodnino \$28,000 K. Ker bo prava-
da pismena, trajala bo gotovo ve-
mnogo let.

Starinski hrvatski pismo. V fran-
čiščanskem samostanu v Šibeniku je
našel pater Miloševič molitev k ma-
tem potom, ker so zavojnici zavojnici
zavojnici.

BALKANSKE NOVICE.

Zaradi vohnanstva so prijeli v Bo-
narskem Brodu deserterja vojne mor-
narice Fr. Skoffa, ki je vlonil v vo-
jaško pisarno, da bi dobil mobilizacijske
akte o bosanskih železnicah.

Pri tativni ga je čuvaj prijel.

BALKANSKE NOVICE.

Zaradi vohnanstva so prijeli v Bo-
narskem Brodu deserterja vojne mor-
narice Fr. Skoffa, ki je vlonil v vo-
jaško pisarno, da bi dobil mobilizacijske
akte o bosanskih železnicah.

Pri tativni ga je čuvaj prijel.

PRIMORSKE NOVICE.

Poneveril je v Rihembergu pri Go-
rici 30letni uslužbenec pri Erdmann
Levetzowu Josip Felder 4890 K in
pobegnil s svojo ženo.

Državni raport napad se je dogodil
v Trstu v ulici sv. Jakoba nedavno
okoli 7. ure zvečer. 42letnega Jurija
Trevisana je obstopil pet lopovov.

Prijeli so ga, držali in mu vzeli iz
česa 12 K. Enega so dobili.

PRIMORSKE NOVICE.

Poneveril je v Rihembergu pri Go-
rici 30letni uslužbenec pri Erdmann
Levetzowu Josip Felder 4890 K in
pobegnil s svojo ženo.

Državni raport napad se je dogodil
v Trstu v ulici sv. Jakoba nedavno
okoli 7. ure zvečer. 42letnega Jurija
Trevisana je obstopil pet lopovov.

Prijeli so ga, držali in mu vzeli iz
česa 12 K. Enega so dobili.

RAZNOTEOSTI.

Urednik Karol Cankar obsojen. Iz
Sarajeva poročajo, da je radi več
izjavil, da je vložil žalbo proti vladni
policiji, ki je občajno obiskovala vsaka
dva meseca. Novakovi je plačevala
za vzojko 12 K na mesec. Tudi 9. no-
vembra ga je prišla obiskat in pri-
nesla denar. Ko je popoldne odšla iz
Vižmarjev, je krenila ob železnični
progi proti Ljubljani, češ, da gre ob-
iskat gredo še n 'ko prijateljevo
bolnišnico. Kako 300 korakov daleč
je že spremil tudi sinček, kemeru je
nekaj dala, da je povabil med sladk-
metom, potem pa se je vrnil domov. Ze
proti 4. uri popoldne mu je začelo
prihajati slabvo, po polnoči pa ga je
začelo tako zavijati po trebuhi in je
začel tudi bruhati, da je ob polu 1.
ž v hudič boljčini umrl. Ker je
bila stvar zaradi teh okoliščin zelo
sumljiva, sta jo začela takoj drugi
dan šišenski ormožni stražnester
Karol Koppitz in titularni postaja-
vodja Fran Spreitzer zasedlosti.
Rozmanova sta sledili do Tržiča, ko-
der sta jo aretovala. Pri nji sta do-
bila v škatulki spravljen strup zoper
podgane, od katerega je zverinska
mati dala v sladkorju zaviti svoje-
mu sinčku. Rozmanova umor taji, a
je izključen vsak sum, da bi ne bila
izvršila ostudnega zločina. Aretovan-
ka je imela ljubimca, ki ni bil vče-
zastrupljenega otroka in je bilo naj-
brež to poved, da se ga je mati izme-
nila, vsled česar bi ji bila olajšana
pot do možitve. Osumljenka se je
baje večkrat nejedvajno izražala, za-
kaj da ni kake hude bolezni, ki bi naj
vsaj njenemu sinu vzel življenje.
Zavgorjati se bodo morala pred
ljubljansko poroto zaradi hudoles-
ta zavratnega umora lastnega sina.

Nekateri zgodovinarji celo trdijo,
da bi Napoleon ne bil dobil nikoli ce-
sarke krone, ači bi mu grofes ne
bila pomagala z denarjem. Naslov
grofes je je bil seveda tudi podelil cesar
za to hvalenosť, vrhutega prekrasni
grad Beaufort in — čvrstega deč-
ka, ki je prišel 1. aprila 1842 na svet ter je
je bil imenovan Martin Konstantin. Letos
je ta umrl kot grof de Bechete. Ces-
ar ni otroka nikoli priznal za svoje-
ga, tudi mati sama ni nikjer ne bi
sedno v pismu izrekla, da bi bil
otrok Napoleonov. Pred par leti se je
baje dognalo, da je bil otroku ma-
jor angleške garde, ki mu je bila iz-
ročena v varstvo mlada cesarjeva lju-
bie. Čudno je le, da cesar dečka ni
dovolil naslova po materi, temu mu
je dal grofovstvo z naslovom Beche-
vet. Oženjen je bil z bogato madjar-
sko aristokratko ter zapušča dve
hereti.

Nekateri zgodovinarji celo trdijo,
da bi Napoleon ne bil dobil nikoli ce-
sarke krone, ači bi mu grofes ne
bila pomagala z denarjem. Naslov
grofes je je bil seveda tudi podelil cesar
za to hvalenosť, vrhutega prekrasni
grad Beaufort in — čvrstega deč-
ka, ki je prišel 1. aprila 1842 na svet ter je
je bil imenovan Martin Konstantin. Letos
je ta umrl kot grof de Bechete. Ces-
ar ni otroka nikoli priznal za svoje-
ga, tudi mati sama ni nikjer ne bi
sedno v pismu izrekla, da bi bil
otrok Napoleonov. Pred par leti se je
baje dognalo, da je bil otroku ma-
jor angleške garde, ki mu je bila iz-
ročena v varstvo mlada cesarjeva lju-
bie. Čudno je le, da cesar dečka ni
dovolil naslova po materi, temu mu
je dal grofovstvo z naslovom Beche-
vet. Oženjen je bil z bogato madjar-
sko aristokratko ter zapušča dve
hereti.

Nekateri zgodovinarji celo trdijo,
da bi Napoleon ne bil dobil nikoli ce-
sarke krone, ači bi mu grofes ne
bila pomagala z denarjem. Naslov
grofes je je bil seveda tudi podelil cesar
za to hvalenosť, vrhutega prekrasni
grad Beaufort in — čvrstega deč-
ka, ki je prišel 1. aprila 1842 na svet ter je
je bil imenovan Martin Konstantin. Letos
je ta umrl kot grof de Bechete. Ces-
ar ni otroka nikoli priznal za svoje-
ga, tudi mati sama ni nikjer ne bi
sedno v pismu izrekla, da bi bil

Rodbina Polaneških.

Roman, poljski spisal H. Sienkiewicz, poslovenil Podravski.

DRUGA KNJIGA.

(Nadalevanje.)

Ne muči svojih otrok z vedo, prosim te! Prosim tudi Marico — obljubita mi oba. Ne govorim, same da bi govoril, kakor časih govoril. Bukački, ker govorim iz sreca. To je največja preobrazba, ki jo čaka velika prihodnost, največja po nastopu Kristusovem v zgodovini. Pripelito se mi je še pred nekoliko dnevi v Perugiji, nekaj čudnega, toda to ti povem drugič, sedaj pa poljubljam oba."

Marica ga je poslušala in zrla pri tem kakor oni Snopezynski na konice svojih čevljev. Polaneški se je nasmjal in rekel:

"Ali ste že čuli kaj podobnega? Do poroke je že daleč, toda profesor že stoe zaradi nujnih otrok ter se poteza zanje. To me nekoliko spomina zgodovine mojega gnezdečka."

Trenutek poznejše pa je dodal:

"Pravzaprav je to moja krivda, zakaj obljubil sem mu marsikaj."

In sklonil se je tako, da je mogel zreti Marici v oči ter je začel izpravljati:

"A kako sodite vi o tem pismu?"

Ko je Polaneški povpraševal na ta način, je imel tak nesrečen trenutek, ko človek ni sam svoj ter ne ravna soglasno s svojo naravo. Njegov znajaj je bil prej rezek, ne pa sirov ter časih sposoben celo prave ženske nežnosti. Sedaj pa je bilo takisto v njegovem pogledu kakor v vprašanju, zastavljenem dekletu, ki je tako spominjalo mimoze, nekaj naravnost brutalnega. Tudi ona je vedela, da z zakonom pridejo otroci, toda zdelo se ji je to nekaj neodločnega, o čemer se ne govoril, ač se pa že govoril, je ta dotika tako nežna kakor dotika zoveevec; ali v trenutku nekake ginjenosti se govoril o tem z močno utrijočim sreem in s poželjivimi ustni na ušesu v skoro slovensko razpoloženost, kot o nekakšnem "najsvetijem" društvene bohdnosti. Zato jo je tudi malomarni ton, ki je z njim govoril o tem Polaneški, enako zabolel kakor razburil. Nekote jo je prišlo v glavo: Zakaj ne umije tegu? Pa tudi ona ni ravnala soglasno s svojo naturo, zakaj, kakor se pogostoma pripeti bojaznjivim ljudem, je kazala tudi ona v trenutku razjarjenosti in zadrgre večjo jazo, nego je že cutila v resnicu.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Morda sem glup, vendar pa vem, kaj je dobra in kaj ne. Tako postane življenje neznošno. Kdor deli in komarja velbodo, naj sam sebi pripiše krvido; ker pa vam je moja načrnost nadležna, rajši grem."

Vzel je klobuk, se priklonil in odšel. Marica ga ni poizkušala pridržati. Za trenutek je že razalitivel in jeza zadušila v njej vse druge občutke, potem pa ji je ostal samo en utisk, kakor bi jo bil kdo udaril s čakonom. Njene misli so se razpršile kakor krdelo pticev, nad njem pa je povzpel en nejasen pojem: "Zgodilo se je! Ne vrne se!" Tako se je podralo na njo stanovanje, ki si ga je bila naslikala v tako lepih črtah. Puščo, ničnost, mučno, brezkoristno življenje, sreco polno bridkosti — to bilo je vse, kar ji je že stalno! A bila sta že tako blizu sreče! Toda to, kar se je zgodilo, se je zgodilo tako nagle, bilo je nekaj tako neumnevnega, da se ni zavedala takoj. Stopeški k pisalni mizi, je jela na njej mehanično uravnavati papirje nekamo nezmočno naglo, kakor bi bilo od njih ureditev kaj zavisilo v tem hipu. Potem je pogledala fotografijo Litkino, si zakrila lice in oti v dlanjo in zdajje sedla. Trenutek kesneje je prišlo v glavo, da mora biti Litkina volja močnejši nego volja njiju obeh — in zdajje se je zabilisnik žarek nadal. Nato je jela hoditi po sobi in se spominjati tega, kar se je bilo zgodilo, pri čemer se je spominjala Polaneškega, ne le, kakršen je bil v tem poslednjem trenutku, nego tudi pred tem, pred dvema, tremi dnevi, pred tednom dni. Njena žalost je bila sedaj že večja nego pobušjanje in rasla je šmidalje bolj — skupno z zvestobo do Polaneškega. Čez nekaj časa si je dejala, da se ni smela dati razdrobljiti, da je bila to njenja dolžnost sprejeti in ljubiti Polaneškega takega, kakršen je bil, a ne zahtevati, naj se rav-

na po njenih nazorih. "Saj je živ človek, ne pa igrača," si je ponovila nekolikorat. In čim dalje živeje se je zavedala krivice in s tem tudi kesa. Sreca, po prirodi dovetno in močno naklonjeno ljubezni, se je umikalo v boju s treznim razumom, ki ga je imela brezvonomo in ki ji je sedaj govoril zaman, da Polaneški ni ravnal prav in da mu vendar ni rekla nič takega, česar bi ji ne bil mogel oprostiti. Pa si je dejala: "Ako je nekoliko dobrega sreca, se vrne," toda obenem jo je obhajala bojazna pred samoljubjem moških sploh in Polaneškega posebe. Bila je preveč inteligentna, da ne bi zapazila, kako mu je bilo dokaj do tega, da bi ga imeli za pravega moža, neupogljivega moža. Toda premišljanje te vrste, ki bi neljubeče srce naklonilo v njegov neuspeh, jo je razvremalo njemu na ljubo.

Marica ga je poslušala in zrla pri tem kakor oni Snopezynski na konice svojih čevljev. Polaneški se je nasmjal in rekel:

"Ali ste že čuli kaj podobnega? Do poroke je že daleč, toda profesor že stoe zaradi nujnih otrok ter se poteza zanje. To me nekoliko spomina zgodovine mojega gnezdečka."

Trenutek poznejše pa je dodal:

"Pravzaprav je to moja krivda, zakaj obljubil sem mu marsikaj."

In sklonil se je tako, da je mogel zreti Marici v oči ter je začel izpravljati:

"A kako sodite vi o tem pismu?"

Ko je Polaneški povpraševal na ta način, je imel tak nesrečen trenutek, ko človek ni sam svoj ter ne ravna soglasno s svojo naravo. Njegov znajaj je bil prej rezek, ne pa sirov ter časih sposoben celo prave ženske nežnosti. Sedaj pa je bilo takisto v njegovem pogledu kakor v vprašanju, zastavljenem dekletu, ki je tako spominjalo mimoze, nekaj naravnost brutalnega. Tudi ona je vedela, da z zakonom pridejo otroci, toda zdelo se ji je to nekaj neodločnega, o čemer se ne govoril, ač se pa že govoril, je ta dotika tako nežna kakor dotika zoveevec; ali v trenutku nekake ginjenosti se govoril o tem z močno utrijočim sreem in s poželjivimi ustni na ušesu v skoro slovensko razpoloženost, kot o nekakšnem "najsvetijem" društvene bohdnosti. Zato jo je tudi malomarni ton, ki je z njim govoril o tem Polaneški, enako zabolel kakor razburil. Nekote jo je prišlo v glavo: Zakaj ne umije tegu? Pa tudi ona ni ravnala soglasno s svojo naturo, zakaj, kakor se pogostoma pripeti bojaznjivim ljudem, je kazala tudi ona v trenutku razjarjenosti in zadrgre večjo jazo, nego je že cutila v resnicu.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.

"Ne ravnajte z menoj tako, kakor ne bi smeli."

"Ne umjem, kaj je povod temu?"

"Tem huje."

Zdajeti mu izgine smeh z ustnic in lice se mu jezno zamrači. Izpregovoval je hitro kakor človek, ki je hipoma nehal misliti na to, kar govoril.

"Ne smeli bi tako ravnati z menoj!" je zaklicala razburjena. "Ne smeli bi tako govoriti z menoj!"

Polaneški se je smejal dalje in se delal veselješega, nego je bil.

"Zakaj se jezite?" je vprašal.</